

Francoska republika s tem, da je v členu 4 Zakona št. 85-704 z dne 12. julija 1985 o javnem investiranju gradenj in razmerjih z zasebnim izvajalcem projekta, kot je bil spremenjen z Zakonom št. 96-987 z dne 14. novembra 1996 o izvajanju sporazuma o obnovitvi mesta, nalogo zastopanja investitorja gradnje pridržala izčrpnemu seznamu pravnih oseb francoskega prava, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1997 in iz člena 49 ES.

(¹) UL C 200, 23.8.2003.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 20. oktobra 2005

v združenih zadevah C-327/03 in C-328/03 (predloga za sprejem predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht): Zvezna republika Nemčija proti ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, in drugi (¹)

(Telekomunikacijske storitve — Direktiva 97/13/ES — Člen 11(2) — Pristojbina za dodelitev novih telefonskih števil — Brezplačna zaloga števil, ki so na voljo podjetju, ki je nasledilo nekdanjega monopolista)

(2005/C 315/05)

(Jezik postopka: nemščina)

V združenih zadevah C-327/03 in C-328/03, katerih predmet sta predloga za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljena na Sodišče z odločbama Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) z dne 30. aprila 2003, ki sta prispeli na Sodišče 28. julija 2003, v postopkih med **Zvezno republiko Nemčijo** in **ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG**, ki jo zastopa **ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03)**, **Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03)**, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. Malenovský, S. von Bahr (poročevalci), A. Borg Barthet in U. Lohmus, sodniki, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo

Colomer, sodni tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica, 20. oktobra 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člen 11(2) Direktive Evropskega Parlamenta in Sveta 97/13/ES z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošna dovoljenja in posamične licence v sektorju telekomunikacijskih storitev je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je v postopku v glavni stvari, ki določa, da je novi operater na trgu telekomunikacij dolžan plačati pristojbino za dodelitev telefonskih števil, ki vključuje njihovo gospodarsko vrednost, medtem ko je telekomunikacijsko podjetje s prevladujočim položajem na istem trgu brezplačno prevzelo zelo veliko zalogo števil, ki jih je imel na voljo nekdanji monopolist, ki ga je to podjetje nasledilo, in nacionalno pravo ne dopušča naknadnega plačila take pristojbine na podlagi te zaloge.

(¹) UL C 251, 18.10.2003.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 18. oktobra 2005

v zadevi C-405/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Gerechtshof te 's-Gravenhage): Class International BV proti Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹)

(Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Uredba (ES) št. 40/94 — Pravice iz znamke — Uporaba znamke v gospodarskem prometu — Uvoz izvornih izdelkov v Skupnost — Proizvodi v carinskem postopku zunanjega tranzita ali v carinskem postopku carinskega skladiščenja — Nasprotovanje imetnika znamke — Ponudba za prodajo ali prodaja proizvodov, ki so v carinskem postopku zunanjega tranzita ali v carinskem postopku carinskega skladiščenja — Nasprotovanje imetnika znamke — Dokazno breme)

(2005/C 315/06)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-405/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče

s sklepom *Gerechthof te 's-Gravenhage* (Nizozemska) z dne 28. avgusta 2003, ki je prispel na Sodišče dne 29. septembra 2003, v postopku v glavni stvari med **Class International BV** in **Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc**, je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas in J. Malenovský, predsedniki senatov, C. Gulmann (poročevalec), R. Schintgen, sodnika, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica, dne 18. oktobra 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 20. oktobra 2005

v zadevi **C-468/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe VAT and Duties Tribunal, London): Overland Footwear Ltd proti Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾

(Skupna carinska tarifa — Uvozne carinske dajatve — Deklarirana carinska vrednost, ki vključuje nakupno provizijo — Plačilo carinskih dajatev za celotni deklarirani znesek — Ponovni pregled carinske deklaracije — Pogoji — Povračilo carinskih dajatev, plačanih za nakupno provizijo)

(2005/C 315/07)

(Jezik postopka: angleščina)

1. Člena 5(1) in (3)(c) Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami 89/104/EGS ter 9(1) in (2)(c) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti je treba razlagati tako, da imetnik znamke v carinskem postopku zunanjega tranzita ali v carinskem postopku carinskega skladiščenja ne more nasprotovati samemu vnosu z znamko označenih izvornih proizvodov v Skupnost, ki jih navedeni imetnik ali kdo drug z njegovim soglasjem pred tem še ni dal na trg v Skupnosti. Imetnik znamke ne more pogojevati vnosa obravnavanega blaga v postopek zunanjega tranzita ali v postopek carinskega skladiščenja s tem, da je v trenutku vnosa tega blaga v Skupnost njegova končna namembnost v neko tretjo državo že določena, in sicer v tem primeru na podlagi prodajne pogodbe.

2. Izraza „ponujanje“ in „dajanje na trg“ blaga iz členov 5(3)(b) Direktive 89/104 in 9(2)(b) Uredbe št. 40/94 lahko zajemata ponudbo oziroma prodajo z znamko označenih izvornih proizvodov, ki imajo carinski status neskupnostnega blaga takrat, ko je ponudba dana in/ali prodaja opravljena, ko je blago v postopku zunanjega tranzita ali v postopku carinskega skladiščenja. Imetnik znamke lahko nasprotuje ponudbi ali prodaji takega blaga, kadar ta nujno obsega dajanje tega blaga na trg v Skupnosti.

3. V takem položaju, kot se obravnava v postopku o glavni stvari, nosi dokazno breme o okoliščinah, ki omogočajo uveljavljanje pravice do prepovedi iz členov 5(3)(b) in (c) Direktive 89/104 in 9(2)(b) in (c) Uredbe št. 40/94, imetnik znamke, ki mora dokazati sprostitev z njegovo znamko označenega neskupnostnega blaga v prosti promet ali ponudbo ali prodajo tega blaga, ki nujno obsega njegovo dajanje na trg v Skupnosti.

⁽¹⁾ UL C 304, 13.12.2003.

V zadevi C-468/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo VAT and Duties Tribunal, London (Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 29. septembra 2003, ki je prispela na Sodišče 6. novembra 2003, v postopku **Overland Footwear Ltd** proti **Commissioners of Customs & Excise**, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J. Makarczyk, C. Gulmann (poročevalec), R. Schintgen in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro, sodni tajnik: K. Sztranc, administratorica, 20. oktobra 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Člene 29, 32 in 33 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o Carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da je nakupno provizijo, ki je vključena v deklarirano carinsko vrednost in na uvozni deklaraciji ni predstavljena ločeno od prodajne cene blaga, treba šteti kot del transakcijske vrednosti v smislu člena 29 te uredbe, in je zato obdavčljiva.

2. Člena 78 in 236 Uredbe št. 2913/92 je treba razlagati tako, da:

— so carinski organi po odobritvi prepustitve uvoženega blaga na zahtevo deklaranta za ponovni pregled njegove carinske deklaracije glede omenjenega blaga dolžni, ob možnosti poznejšega sodnega pravnega sredstva, zahtevek z obrazloženo odločbo zavrniti ali opraviti predlagani ponovni pregled;

— so v primeru, da ob koncu ponovnega pregleda ugotovijo, da je deklarirana carinska vrednost pomotoma vključevala nakupno provizijo, dolžni urediti položaj s tem, da povrnejo uvozne dajatve, ki so bile plačane za to provizijo.

⁽¹⁾ UL C 7 z dne 10.1.2004.